

รายงานผลการดำเนินงานโครงการ
“การใช้ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน”
(ครั้งที่ 1 : วันที่ 12 สิงหาคม 2552)

บทที่ 1	ผลการดำเนินงาน.....	1
1	หลักการและเหตุผล.....	1
2	วัตถุประสงค์.....	2
3	ผู้เข้าร่วมโครงการ.....	2
4	กิจกรรม.....	3
5	งบประมาณ.....	3
6	สถานที่ดำเนินงาน.....	4
7	วิทยากร.....	4
8	ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ.....	4
9	หน่วยงานที่รับผิดชอบ.....	4
บทที่ 2	ผลประเมินความพึงพอใจ.....	5
1	ระดับความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ.....	6
2	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ.....	7
3	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะจิตกรรมประดิษฐกรรมและภาพพิมพ์.....	7
4	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคณะจิตกรรมประดิษฐกรรมและภาพพิมพ์.....	8
5	ความคิดเห็นจากคณะทำงานภาคประชาชน สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ และนักศึกษาคณะจิตกรรมประดิษฐกรรมและภาพพิมพ์.....	9
บทที่ 3	ประมวลภาพกิจกรรม.....	16
ภาคผนวก	รายนามผู้เข้าร่วมโครงการ.....	22

ตาราง		หน้า
1	กิจกรรมโครงการฯ ในวันที่ 12 สิงหาคม 2552.....	3
2	เกณฑ์การแปลความหมายจากแบบสอบถาม.....	5
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่าย เหยื่อเมาไม่ขับ.....	6
4	ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ.....	7
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษาคณะ จิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์.....	7
6	ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ.....	8

บทที่ 1

รายงานผลการดำเนินงานโครงการ

“การใช้ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน”

(ครั้งที่ 1 : วันที่ 12 สิงหาคม 2552)

1. หลักการและเหตุผล

มหาวิทยาลัยศิลปากรมีความร่วมมือกับมูลนิธิเมาไม่ขับ โดยนำนักศึกษาอาสาสมัครไปพาเหยื่อผู้พิการที่ต้องนั่งรถเข็นไปวางดอกแก้วกัลยาในงานพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ โดยเหยื่อเหล่านี้มีสาเหตุของความพิการมาจากการถูกคนเมาแล้วขับรถและเกิดอุบัติเหตุทำให้สูญเสียอวัยวะ เมื่อเหยื่อผู้พิการทราบว่าเป็นคณะนักศึกษาและอาจารย์มาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอให้ช่วยสนับสนุนองค์ความรู้ด้านพื้นฐานทางศิลปะ เนื่องจากมีกลุ่มผู้พิการที่ได้รับการอบรมให้ใช้คอมพิวเตอร์ได้และต้องการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อการออกแบบ แต่เมื่อพยายามออกแบบชิ้นงานแล้วพบว่าไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากการขาดพื้นฐานทางศิลปะที่ดี จากความต้องการดังกล่าวจึงนำมาสู่การประชุมกับคณะทำงานภาคประชาชนและมีมติให้จัดกิจกรรมเพื่อผู้พิการกลุ่มนี้ เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่าศิลปะสามารถนำมาใช้ในการบำบัด เพื่อให้ผู้พิการมีงานอดิเรกและมีความสุขจากการสร้างสรรค์งานศิลปะ นำมาสู่ความเชื่อมั่นและเสริมสร้างกำลังใจ จากรายงานการศึกษาถึงการใช้ศิลปะในการบำบัดโรคและใช้ศิลปะเพื่อพัฒนาอารมณ์ สติปัญญา สมาธิ ความคิดสร้างสรรค์ และรวมถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพกล้ามเนื้อ การประสานงานการเคลื่อนไหวของร่างกายสำหรับคนพิการ รวมทั้งผู้ป่วยที่ต้องรักษาด้วยกายภาพบำบัดที่ได้ผลดี และจากประสบการณ์ที่ไปศึกษาดูงานในประเทศฝรั่งเศสพบว่าเขาประสบความสำเร็จจากการส่งเสริมให้ประชาชนต่างเชื้อชาติซึ่งมีปัญหาขัดแย้งกัน ทำงานศิลปะซึ่งสามารถลดความขัดแย้งลงได้ เพราะกิจกรรมศิลปะสร้างโอกาสให้พวกเขามีปฏิสัมพันธ์กัน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยศิลปากรยังมีประสบการณ์ในการใช้ศิลปะเพื่อบำบัดเด็กที่สูญเสียครอบครัวจากเหตุการณ์สึนามิและพบว่าการใช้ศิลปะบำบัดได้ผลดี

นักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากรกลุ่มที่เรียนศิลปะ จำนวนหนึ่งมีพฤติกรรมในการทุ่มเทเวลาให้กับการสร้างสรรค์ผลงาน จนบางครั้งขาดโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และขาดโอกาสในการทำประโยชน์ให้กับสังคม โครงการนี้จึงมีแผนที่จะนำบุคคลทั้ง 2 กลุ่ม คือ นักศึกษาที่มีความสามารถทางศิลปะกับเหยื่อจากการเมาแล้วขับซึ่งต้องการเสริมสร้างสุขภาวะด้วยการเรียนรู้พื้นฐานศิลปะมาทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีกรจับคู่เป็นเพื่อนคู่หูกัน (buddy) เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาศิลปะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ต้องดูแล อำนวยความสะดวก ทำกิจกรรมศิลปะ แล้วเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันถึงประสบการณ์ที่สำคัญในชีวิต มิตรภาพที่ก่อตัวขึ้นน่าจะ

ก่อให้เกิดประโยชน์ที่ดีทั้ง 2 ฝ่าย กล่าวคือ นักศึกษาศิลปะได้ถ่ายทอดความรู้และทักษะศิลปะให้กับเหยื่อผู้พิการ ในขณะที่เดียวกันได้เรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม นอกจากนี้ยังคาดหวังว่าเมื่อนักศึกษากลุ่มนี้ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเหยื่อผู้พิการซึ่งมีสาเหตุของการพิการมาจากอุบัติเหตุจากคนเมาสุรา จะนำมาซึ่งความตระหนักในความสูญเสียและหลีกเลี่ยงการเป็นผู้ก่ออุบัติเหตุ รวมทั้งผลเสียของสุราที่มีต่อผู้ที่มีได้ดื่มสุราแต่เป็นเหยื่อของอุบัติเหตุ ส่วนเหยื่อผู้พิการจะได้รับความรู้พื้นฐานทางศิลปะและได้เพื่อนที่จะให้คำแนะนำในการทำงานศิลปะต่อไปในอนาคต การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคลทั้ง 2 กลุ่มนี้น่าจะก่อให้เกิดมิตรภาพและผลดีแก่กันทั้ง 2 ฝ่าย

โครงการใช้ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน ที่จะจัดขึ้นในครั้งที่ 1 นี้ ได้กำหนดจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติเนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ โดยจัดกิจกรรมวันที่ 12 สิงหาคม 2552 เพื่อใช้กิจกรรมนี้เป็นการทำความดีเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคม ทั้งยังสร้างจิตสำนึกให้เกิดความกตัญญูต่อบุพการี และเพื่อให้มหาวิทยาลัยกับชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม โดยกิจกรรมต่อเนื่องของโครงการในครั้งที่ 2 จะจัดขึ้นตามความพร้อมและตามความต้องการของเหยื่อผู้พิการซึ่งจะมีการวางแผนการเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันอีกไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำองค์ความรู้ด้านศิลปะของมหาวิทยาลัยศิลปากรไปให้บริการทางวิชาการตามความต้องการของผู้รับบริการ

2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่สังคม

3. เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเนื่องในวันเฉลิม

พระชนมพรรษา

3. ผู้เข้าร่วมโครงการ มีจำนวนทั้งสิ้น 78 คน

1. ผู้บริหาร	3	คน
2. คณะทำงานภาคประชาชนฯ	6	คน
3. วิทยากร	3	คน
4. เหยื่อผู้พิการจากอุบัติเหตุที่เกิดจากการเมาแล้วขับรถ	30	คน
5. นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์	24	คน
6. คณะทำงานจากสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาและ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์	10	คน
7. กองกลาง	2	คน

4. กิจกรรม แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กิจกรรมโครงการฯ ในวันที่ 12 สิงหาคม 2552

เวลา	กิจกรรม
8.30-9.00 น.	ลงทะเบียน
9.00-9.15 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้แทนคณะทำงานภาคประชาชนฯ วิทยากร ผู้เข้าร่วม โครงการฯ พร้อมกัน ณ ห้องประชุม ชั้น 3 - ประธานมาถึงบริเวณพิธี - ประธานเปิดกรวยและทำความเคารพพระบรมฉายาลักษณ์สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ - ประธานกล่าวถวายพระพร - ผู้เข้าร่วมในพิธีกล่าวถวายบทกลอนเพื่อเป็นการถวายพระพร 12 สิงหาคมหาราชินี พร้อมประธาน - ผู้เข้าร่วมพิธีถวายความเคารพ
	เปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ โดยผู้แทนคณะทำงานภาคประชาชนฯ และ รศ.ดร.เรณู เวชรัชต์พิมล รองอธิการบดี (ประกันคุณภาพการศึกษา)
9.15-10.00 น.	บรรยายความรู้พื้นฐานด้านศิลปะ องค์ประกอบศิลป์ วาดเส้นสร้างสรรค์ ฯลฯ โดยอาจารย์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (อ.ทรงชัย บัวชุม รศ.ทินกร กายรสสุวรรณ ผศ.นาวิน เบ็ญจกลาง)
10.00-10.15 น.	รับประทานอาหารว่าง
10.15-12.00 น.	ผู้เข้าอบรมฝึกปฏิบัติ (work shop) โดยมีนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ เป็นพี่เลี้ยงรายบุคคล
12.00-13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00-14.30 น.	ผู้เข้าอบรมฝึกปฏิบัติ (work shop) (ต่อ)
14.30-14.45 น.	รับประทานอาหารว่าง
14.45-15.30 น.	ผู้เข้าอบรมฝึกปฏิบัติ (work shop) (ต่อ)
15.30-16.00 น.	การวิจารณ์ผลงานสร้างสรรค์โดยอาจารย์และนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ และวางแผนจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป
16.00-16.30 น.	ผู้เข้าร่วม โครงการฯ ทำแบบประเมินโครงการและปิดกิจกรรมของโครงการ และถ่ายรูปร่วมกัน

5. งบประมาณ

เบิกจ่ายงบประมาณเงินรายได้ สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน 26,550.06 บาท (สองหมื่นหกพันห้าร้อยห้าสิบบาทหกสตางค์)

1. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	12,090.00	บาท
2. ค่าวัสดุอุปกรณ์	13,620.06	บาท
3. ค่าปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ	840.00	บาท

6. สถานที่ดำเนินงาน ห้องประชุมชั้น 3 สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ตลิ่งชัน
วันพุธ ที่ 12 สิงหาคม 2552 เวลา 8.30 – 16.30 น.

7. วิทยากร

- 1) อาจารย์ทรงไชย บัวชุม (รองคณบดี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์)
- 2) รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ (ผู้ช่วยอธิการบดี กิจการนักศึกษา วังท่าพระ)
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวัน เบี้ยคกลาง (หัวหน้าภาควิชาจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์)

8. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. ผู้รับบริการซึ่งเป็นเหยื่อผู้พิการจากการได้รับอุบัติเหตุที่คนเมาสุราก่อขึ้น ได้รับองค์ความรู้ด้านพื้นฐานทางศิลปะเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเข้าร่วมกิจกรรม 80%
2. นักศึกษาศิลปะของมหาวิทยาลัยฯ ที่เข้าร่วมกิจกรรม ได้ใช้ทักษะทางศิลปะทำประโยชน์ให้กับผู้ด้อยโอกาส มีความสุขจากการทำกิจกรรมเพื่อสังคม 100%
3. มีแผนจัดกิจกรรมที่เกิดจากการวิเคราะห์ผลงานของเหยื่อผู้พิการฯ และการวิเคราะห์กิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ให้ความรู้และผู้รับบริการเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมร่วมกันในครั้งต่อไป จำนวน 1 แผน
4. มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศิลปากรและมูลนิธิเมาไม่ขับเพื่อร่วมกันทำงานเพื่อสังคมต่อไป

9. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. มหาวิทยาลัยศิลปากร ร่วมกับ คณะทำงานภาคประชาชน
2. คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
3. มูลนิธิเมาไม่ขับ
4. สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 2

สรุปผลประเมินความพึงพอใจ

โครงการ “การใช้ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน”

(ครั้งที่ 1 : วันที่ 12 สิงหาคม 2552)

มหาวิทยาลัยศิลปากรร่วมกับคณะทำงานภาคประชาชน คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มูลนิธิเมาไม่ขับ สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา จัดโครงการ “การใช้ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน” (ครั้งที่ 1 : วันที่ 12 สิงหาคม 2552) วันพุธ ที่ 12 สิงหาคม 2552 ณ ห้องประชุมชั้น 3 สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ดลิ่งชัน

มีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวนทั้งสิ้น 78 คน จำแนกเป็นผู้บริหารที่เป็นคณะทำงานภาคประชาชน 3 คน คณะทำงานภาคประชาชนฯ 6 คน วิทยากร 3 คน เหยื่อผู้พิการจากอุบัติเหตุที่เกิดจากการเมาแล้วขับรถ 30 คน นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ 24 คน คณะทำงานจากสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ และกองกลาง 12 คน

การรวบรวมข้อมูลมี 2 ลักษณะคือ 1) รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ 30 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และใช้แบบสอบถามนักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ 24 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน 24 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 2) รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์คณะทำงานภาคประชาชน สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ และนักศึกษาจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ซึ่งนำเสนอผลประเมินความพึงพอใจเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ระดับความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นจากคณะทำงานภาคประชาชน สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ และนักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

ข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation/S.D.) แล้วแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ดังตาราง 2

ตาราง 2 เกณฑ์การแปลความหมายจากแบบสอบถาม

คะแนนระหว่าง	ความหมาย
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ระดับความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

ข้อมูลความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับรวบรวมจากแบบสอบถาม ซึ่งแสดงข้อมูลดังตาราง 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

รายการ	Mean (N=30)	SD	ความหมาย	อันดับที่
<i>ความรู้ความเข้าใจและทักษะของผู้เข้าอบรม</i>				
1. มีความรู้พื้นฐานด้านศิลปะก่อนได้รับการอบรม	2.19	0.82	น้อย	-
2. มีความรู้พื้นฐานด้านศิลปะหลังได้รับการอบรม	3.72	0.88	มาก	-
<i>ความพึงพอใจในกิจกรรมฝึกอบรม</i>				
3. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.90	0.65	มาก	7
4. การจัดโครงการเกี่ยวกับศิลปะที่ มศก. มีความสนใจจะเข้าร่วม	4.65	0.49	มากที่สุด	4
5. ระยะเวลาการฝึกอบรมเหมาะสมกับเนื้อหา	3.87	0.67	มาก	8
6. วิทยากรมีความรู้ความสามารถในหัวข้อที่บรรยายและตอบปัญหา ข้อซักถามได้ชัดเจน	4.29	0.69	มาก	5
7. อุปกรณ์เพียงพอสำหรับการใช้งาน	4.23	0.88	มาก	6
8. มีความพึงพอใจในการได้รับการบริการจากคณะทำงาน	4.74	0.82	มากที่สุด	2
9. สถานที่เหมาะสมและมีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	3.87	1.23	มาก	8
10. ท่านได้รับการถูกต้องตรงความต้องการ	4.58	1.15	มากที่สุด	3
11. ความพึงพอใจในภาพรวมของโครงการ	4.81	1.28	มากที่สุด	1

จากตาราง 3 แสดงว่า สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ มีความรู้พื้นฐานทางด้านศิลปะ ก่อนอบรมมีความรู้พื้นฐานด้านศิลปะในระดับน้อย หลังจากอบรมแล้วความรู้ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ ได้เพิ่มพูนความรู้พื้นฐานศิลปะมากขึ้น สมาชิกฯ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 4 ข้อ เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุดคือ ความพึงพอใจในภาพรวมของโครงการ รองลงมาตามลำดับคือ ความพึงพอใจในการได้รับการบริการจาก

คณะทำงาน ถ้ามีการจัดโครงการเกี่ยวกับศิลปะที่ มศก. มีความสนใจจะเข้าร่วมโครงการอีก และ
ได้รับบริการถูกต้องตรงความต้องการ

สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากจำนวน 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับ
จากค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุดคือ วิทยากรมีความรู้ความสามารถในหัวข้อที่บรรยายและตอบปัญหาข้อ
ซักถามได้ชัดเจน รองลงมาตามลำดับคือ อุปกรณ์เพียงพอสำหรับการใช้งาน สามารถนำความรู้ไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 ข้อคือ ระยะเวลาการฝึกอบรมเหมาะสมกับ
เนื้อหา กับสถานที่ที่เหมาะสมและมีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ ซึ่งแสดงข้อมูลดัง
ตาราง 4 ต่อไปนี้

ตาราง 4 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ต้องการห้องน้ำที่เหมาะสมกับคนพิการ	7
2. พื้นที่เล็กเกินไป	1
3. ต้องการให้มหาวิทยาลัยศิลปากรจัดอบรมศิลปะตามเขตต่างๆ แล้วสอนศิลปะให้แก่คนพิการ ตามเขตต่างๆ เพื่อคนพิการจะได้ทำงานศิลปะมาเลี้ยงชีพ	1
4. ถ้ามีศิลปะกับดนตรีคงจะดี	1
5. การอบรมด้านสาขาอื่นๆ เช่น ประติมากรรม หัตถกรรม หรือศิลปะทุกแขนง	1
6. อยากให้มีโครงการแบบนี้อีก เพราะทำให้รู้จักงานศิลปะมากขึ้นและยังสามารถนำมา ประยุกต์ใช้การออกแบบงานได้หรืออาจสร้างรายได้เสริมได้อีก	1
7. อยากให้เพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้	1
8. อยากให้มีกิจกรรมแบบนี้อีกเพราะมีประโยชน์มาก	6
9. ควรสอนรายละเอียดให้มากขึ้น	1
10. มีนักศึกษาสอนเป็นรายบุคคล	1
11. อยากให้จัดเพื่อคนพิการอีก จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับศิลปะให้มากขึ้น วันนี้อยู่ดีสนุกกับการทำงาน ศิลปะมาก ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านที่จัดงานนี้ขึ้น ได้รับประโยชน์มาก	1
12. น่าจะจัดนอกสถานที่เพื่อให้เกิดจินตนาการ	1
13. การอบรมครั้งนี้ทำให้ได้เพื่อนใหม่ๆ มีความรู้ทางศิลปะมากขึ้น และได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ อย่างเต็มที่	1

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ รวบรวมจาก
แบบสอบถาม ซึ่งแสดงข้อมูลดังตาราง 5 ต่อไปนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์

รายการ	Mean (N=24)	SD	ความทรมย	อันดับที่
1. นักศึกษาได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะด้านศิลปะ ทำประโยชน์ให้แก่สมาชิกเครือข่ายเหยื่อมาแล้ว	3.87	0.63	มาก	-
2. นักศึกษารู้สึกมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์สมาชิกเครือข่ายเหยื่อมาแล้ว	4.50	0.63	มาก	-
<i>ความพึงพอใจในกิจกรรมฝึกอบรม</i>				
3. ระยะเวลาการฝึกอบรมเหมาะสมกับเนื้อหา	3.90	0.48	มาก	7
4. วิทยากรมีความรู้ความสามารถในหัวข้อที่บรรยายและตอบปัญหาข้อซักถามได้ชัดเจน	4.13	0.57	มาก	5
5. อุปกรณ์เพียงพอสำหรับการใช้งาน	4.27	0.67	มาก	3
6. มีความพึงพอใจในการได้รับการบริการจากคณะทำงาน	4.40	0.50	มาก	2
7. สถานที่เหมาะสมและมีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	4.10	0.48	มาก	6
8. ท่านได้รับการถูกต้องตรงความต้องการ	4.17	0.59	มาก	4
9. ความพึงพอใจในภาพรวมของโครงการ	4.57	0.50	มากที่สุด	1

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะด้านศิลปะ ทำประโยชน์ให้แก่สมาชิกเครือข่ายเหยื่อมาแล้วในระดับมาก นักศึกษารู้สึกมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์สมาชิกเครือข่ายเหยื่อมาแล้วในระดับมาก นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อคือ ความพึงพอใจในภาพรวมของโครงการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุดคือ มีความพึงพอใจในการได้รับการบริการจากคณะทำงาน รองลงมาตามลำดับคือ มีอุปกรณ์เพียงพอสำหรับการใช้งาน ได้รับการบริการถูกต้องตรงความต้องการ วิทยากรมีความรู้ความสามารถในหัวข้อที่บรรยายและตอบปัญหาข้อซักถามได้ชัดเจน และสถานที่เหมาะสมและมีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากนักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากนักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ซึ่งแสดงข้อมูลดังตาราง 6 ต่อไปนี้

ตาราง 6 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากสมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรจัดกิจกรรมนอกห้องบ้างเพื่อผ่อนคลาย	1
2. ควรมีการนำงานออกมาจำหน่ายข้างนอกเพื่อนำเงินมาสมทบทุนมูลนิธิเมาไม่ขับ	1
3. กิจกรรมดีมากๆ การที่ได้มาเผยแพร่ความรู้ทางศิลปะทำให้รู้สึกมีความสุข	1
4. ควรมีกิจกรรมอื่นๆ อีกเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ เช่น เล่นเกมส์ต่างๆ จะทำให้ไม่น่าเบื่อ	1
5. ควรเพิ่มระยะเวลาอบรมสัมมนาให้เวลามากกว่านี้	1
6. สถานที่คับแคบ	1
7. อยากให้จัดกิจกรรมแบบนี้บ่อยๆ	2

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นจากคณะทำงานภาคประชาชน สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ และนักศึกษาจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

สัมภาษณ์คณะทำงานภาคประชาชนคนที่ 1

คำถาม ในฐานะที่ท่านเป็นคณะทำงานภาคประชาชน ท่านมีความรู้สึก/ความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมครั้งนี้

คำตอบ ประทับใจเป็นอย่างมาก เพราะเนื่องจากว่าวันนี้เป็นวันแม่แห่งชาติด้วย

คำถาม ข้อเสนอแนะสำหรับจัดกิจกรรมในครั้งต่อไปควรเป็นอย่างไร

คำตอบ สำหรับกิจกรรมในวันนี้ก็เต็มร้อยแล้ว และควรจัดกิจกรรมอีกอย่างต่อเนื่อง และชี้้นำเป็นศิลปะ เพราะมหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบด้านศิลปะอยู่แล้ว

สัมภาษณ์คณะทำงานภาคประชาชนคนที่ 2

คำถาม ในฐานะที่ท่านเป็นคณะทำงานภาคประชาชน ท่านมีความรู้สึก/ความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมครั้งนี้

คำตอบ เป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ไม่เพียงแต่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในรั้วมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ยังสามารถให้นักถึงความสำคัญของการสอนเรื่องหลักของชีวิต ชีวิตของตัวเองและชีวิตของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งก็คือ เมาไม่ขับ นำสงสารเหยื่อผู้พิการจากคนที่เมาแล้วขับรถ เขาไม่รู้เรื่องเลยว่าจะเกิดชะตากรรมอย่างนี้กับเขา และเมื่อเกิดขึ้นแล้วทางมหาวิทยาลัยก็ได้เล็งเห็นถึงความเจ็บปวดแล้วก็ขอลมความรู้สึกให้เขาได้รู้สึกสดชื่นด้วยศิลปะ เป็นเรื่องที่น่ายินดีมาก และเป็นการสร้างจิตสำนึกให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่นว่า เมาไม่ขับ เพราะจะทำให้คนอื่นเดือนร้อน และควรประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชนต่างๆ ว่าสิ่งที่เราทำอยู่ต้องการให้มวลชนมีส่วนร่วมก็จะดี เพราะการประชาสัมพันธ์มีความสำคัญมากๆ มีหลายมหาวิทยาลัยมีสิ่งดีๆ แต่ขาดการ

ประชาสัมพันธ์ไม่ว่างงานวิจัยก็คิ งานที่ช่วยสังคมก็คิ

คำถาม ข้อเสนอแนะสำหรับจัดกิจกรรมในครั้งต่อไปควรเป็นอย่างไร ควรจะจัดขึ้นอย่างไรต่อไป อีกเรื่อย ๆ หรือว่าจะเปลี่ยนกิจกรรมในแนวอื่นอย่างไรบ้าง ที่ภาคประชาชน มวลชนอยาก เห็น

คำตอบ อย่างน้อยระดับลูกหลานคงจะให้เห็นก็คือ Generation ต่อไป อยากจะให้เป็นคนที่มี คุณภาพ คุณภาพนี้ไม่ใช่ความสามารถทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว จิตใจต้องดีด้วย เพราะฉะนั้นจิตใจดีสำคัญที่สุด ถ้าเขามีปัญญาและเขาใช้ในทางที่ผิดนี้ มันร้ายยิ่งกว่าโจร อีกนะ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องความสำคัญเกี่ยวกับ ประเทศชาติคือด้านของการเมือง อาจจะต้องตรงนี้เขาจะเป็นประกายว่าประชาชนต้องห่วง ถึงศักดิ์ศรีของตัวเอง อย่าไปขายศักดิ์ศรีของตัวเอง เป็นเรื่องที่สำคัญมากคือศักดิ์ศรีของ คนเรามีตัวเราคนเดียว เราไม่สามารถแบ่งได้หลายๆ คน และคนเดียวนี้ถ้าเราขายศักดิ์ศรี ไปแล้ว ถ้าเป็นสุภาพสตรีก็ถือว่าเสียความบริสุทธิ์ไปแล้วก็จะเป็นสิ่งที่น่าเศร้าใจ เพราะฉะนั้นต้องรักษาความเป็นคน แล้วก็การเมืองนี้ต้องมีศักดิ์ศรี ทุกคนนี้จะมีอิสระ ศักดิ์ศรีในการตัดสินใจเรื่องของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้อยากจะให้ มหาวิทยาลัยมีส่วนแทรกซึมเข้าไป ขอฝากไว้จะแก้วันนี้แก้ได้ไม่ยากต้องพึ่งเยาวชนแล้ว ก็สร้างสิ่งที่ดีๆ

สัมภาษณ์คณะทำงานภาคประชาชนคนที่ 3

คำถาม ในฐานะที่ท่านเป็นคณะทำงานภาคประชาชน ท่านมีความรู้สึก/ความคิดเห็นอย่างไรต่อ กิจกรรมครั้งนี้

คำตอบ เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีนะ ที่เราให้กับสังคม สังคมในที่นี้หมายถึงเริ่มต้นที่คำว่าแม่ มัน เหมือนที่เราเริ่มชีวิตเรา เพราะเราเกิดมาจากแม่ ออกมาจากท้องแม่ ในการที่เราเราทำ กิจกรรมร่วมกัน ผมผมไม่ได้คิดว่าผมจะมาเจอผู้พิการที่เกิดอุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับ ไม่ได้ว่าคาภาพอย่างนั้น พอมาแล้วประทับใจ ถึงบางอย่างมันจะขลุกขลักไปบ้างแต่เราก็ ไม่มองจุดนี้ ส่วนตัวนี้เป็นนักปฏิบัติธรรมแล้วสอนธรรมะอยู่ด้วยก็เลยคิดว่าพวกนี้ถ้ามเอา ธรรมะให้เขา จิตใจจะร่าเริงและเบิกบาน จริงๆ แล้วในการเริ่มทำกิจกรรมอย่างนี้มันก็ เป็นการทำให้สังคมดีขึ้นเพราะสังคมทุกวันนี้มันไม่มีความเมตตา กระแสโลกมันเร็วมาก เร็วจนทุกคนไม่มีการดูแลซึ่งกันและกันเหมือนเมื่อก่อน สมัยเก่าเรายังมีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เพื่อนบ้าน ปัจจุบันนี้เราถามตัวเองว่า เราคบกับเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้หรืออยู่อีกซอยหนึ่ง มัน จะเป็นลักษณะว่าคนใกล้เราไม่อยากจะ ซึ่งมันผิดกับวัฒนธรรมไทยสมัยก่อน แต่ผมก็ยัง ใช้ชีวิตผมให้มีค่า ผมเดินทางไปทั่วโลกเพื่อให้กำลังใจคนที่หมดกำลังใจ ในฐานะที่เรา เป็นชาวพุทธศาสนาสอนให้เกื้อกูลกัน ไม่เบียดเบียนกัน ตอนนี้นำกำลังต่อสู้ในเรื่องธรรมะ

ถึงแม้มันจะเป็นจุดเล็กๆ แต่ก็ค่อยๆ ขยายวงไปเรื่อยๆ การมาทำศิลปวัฒนธรรมก็เป็นจุดหนึ่งพระพุทธเจ้าให้เป็นมงคลที่ 8 ในมงคลทั้ง 8 ประการ ท่านถือว่ามันเป็นสิ่งที่สร้างสมาธิได้มันสร้างความภาคภูมิใจได้ เพราะคนเราทำศิลปะเป็นจิตใจมันอ่อนโยน พวกที่อยู่ในป่าจะมีจิตใจที่ห้วนไหว ที่เราชอบพูดว่าพวกศิลปินจริงๆ เขาก็เป็นมนุษย์เหมือนเรา แต่จิตใจเขาอ่อนโยนถ้ามีอะไรมากระทบกระเทือนใจเราอยู่ในโลกแบบมีความสุขการที่จะไปบรรลุธรรมขั้นสูงนี้คิดว่าทุกคนทำได้เพราะว่าในพระไตรปิฎกมีแนวทางชี้ไว้อย่างชัดเจนเลย แต่ในฐานะที่เราเป็นชาวพุทธเราไม่เคยรู้เลยว่าพระไตรปิฎกหน้าตาเป็นอย่างไร ผมคิดว่าผม โชคดีที่ผมได้มาพบพระพุทธศาสนาที่ผมได้มาช่วยเหลือสังคมหลายๆ รูปแบบตอนนี้ผมอุทิศตัวแล้วว่าให้พระพุทธศาสนา ผมไปเรียนที่มหาจุฬาฯ แล้วทำตัวให้เป็นประโยชน์จริงๆ บางครั้งคนที่มาเรียนพระพุทธศาสนาแทนที่จะใจกว้างกลับแคบลง เราไม่ได้ทำให้ตัวเราบรรลุธรรมแต่เราต้องช่วยเหลือคนอื่นด้วยช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ก็เอื้อกูลให้เขามีความสุขถ้าคนรอบข้างเรามีความสุข ความทุกข์เราก็ค่อยลง เขาก็จะไม่มาเบียดเบียนเราด้วย แล้วเราก็จะเอื้อกูลกันไป คิดว่าคราวนี้เราทำเพื่อสังคม คิดว่าครั้งต่อไปมันน่าจะดีกว่านี้

คำถาม ข้อเสนอแนะสำหรับจัดกิจกรรมในครั้งต่อไปควรเป็นอย่างไร

คำตอบ จริงๆ ผมว่าทุกมหาวิทยาลัยควรจะจัดบ้านให้ดีกว่านี้ ทุกมหาวิทยาลัยที่ผมไปเยี่ยมมา ผมอยู่ใกล้ธรรมศาสตร์ ผมอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยสงฆ์ ทัศนียภาพภูมิทัศน์ต้องดี ปัจจุบันตามมหาวิทยาลัยหรือตามโรงเรียนมีรถเยอะมากไป เราควรจะจัดภูมิทัศน์ให้มันเดินสบายไม่ใช้เดินไปแล้วชนรถหรือว่าไม่มีที่เดินเพราะรถจอด วงทำพระนี่ตัวอย่างผมนี้เป็นศิษย์เก่าคณะมัณฑนศิลป์ 1 ปีมี 365 วัน ผมเดินไป 300 วัน ผมยังหวังใยคณะฯ ผมอยู่ ปัจจุบันเป็นประธานเครือข่ายซึ่งปัจจุบันในมหาวิทยาลัยรับน้องก็มีล่วงเกินกันเยอะ เช่น ไม่ให้น้องกินน้ำ ก็พยายามขจัดตรงนี้ทิ้งไปแล้ว ให้คงไว้แต่สิ่งที่ดี แต่การจะเริ่มกับเด็กปัจจุบันนี้ ในอายุของเด็กกับเรานี้มันติดต่อกันลำบากเพราะช่องว่างระหว่างวัย ในการที่ผมทำงานมาไม่เอาสตางค์ ก็พยายาม ก็เจอปัญหาเยอะ บางครั้งก็อยู่ที่การสนับสนุนของสังคม คุยกับท่านรองอธิการบดีเรื่องการปฏิบัติธรรมมีรุ่นพี่มาขอทำเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติธรรมของการปฏิบัติธรรมของราชการเกษียณอายุจริงๆ แล้วก็บอกไปแล้วว่ามันไม่ได้อยู่ที่สถานที่ มันอยู่ที่เราจะหาเจ้าภาพได้หรือไม่ ถ้าได้เจ้าภาพเราทำได้ วันนี้ถือเป็นฤกษ์ดีนะที่เอาวันที่ 12 สิงหาคมเป็นวันเริ่มจุดประกาย ชีวิตเราเริ่มมาจากแม่คลอดออกมา ร้องออกมา แต่การร้องของมนุษย์มันร้องด้วยความเป็นทุกชั้นๆ ครับ

สัมภาษณ์คณะทำงานภาคประชาชนคนที่ 4

คำถาม ในฐานะที่ท่านเป็นคณะทำงานภาคประชาชน ท่านมีความรู้สึก/ความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมครั้งนี้

คำตอบ ก็เป็นส่วนดีส่วนหนึ่งนะครับที่ได้มาสัมผัสสถาบันของการศึกษาทางมหาวิทยาลัย ศิลปากรผมถือว่ากิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ให้กับคนที่ค่อย โอกาสหรือคนพิการที่เขารู้เท่าไม่ถึงการณ์จากอุบัติเหตุต่างๆ จากการที่คัมเจนเกินควบคุมสติคนได้จนทำให้เกินอุบัติเหตุขึ้นมา สิ่งหนึ่งที่เราร่วมช่วยเหลือสังคมได้ก็คือพยายามทำให้เขาได้มีโอกาสได้กลับมาใช้ชีวิตสังคมโดยที่เขาใช้เวลาว่างของเขาให้เกิดประโยชน์จากสิ่งที่ร่างกายของเขาไม่เอื้ออำนวย เราก็ทำตรงนี้ให้เขามีกิจกรรมไป ให้สุขภาพจิตเขาดีขึ้นมาถือเป็นส่วนดีสำหรับทางสถาบันที่เราจัดตรงนี้ขึ้น เป็นโครงการอันหนึ่งที่เราควรจะมีการต่อยอดให้สิ่งดีๆ เหล่านี้คืนสู่สังคม

คำถาม ข้อเสนอแนะสำหรับจัดกิจกรรมในครั้งต่อไปควรเป็นอย่างไร

คำตอบ ผมมีความคิดเห็นว่าโครงการที่เราได้จัดทำขึ้นมา ส่วนใหญ่เมื่อเราได้จัดทำโครงการขึ้นมาแล้วเราจำเป็นต้องอาศัยงบประมาณจากหน่วยงานที่สนับสนุนจาก สสส. ก็น่าจะดี เมื่อกิจกรรมครั้งนี้หมดงบประมาณแล้ว ถ้าเราไม่ของบประมาณต่อเนื่อง กิจกรรมอาจจะหยุดชะงักไป ส่วนนี้ผมจึงอยากให้ทางสถาบันเราทำกิจกรรมต่อเนื่องคือของงบประมาณหรือหางบประมาณจากส่วนอื่นมาเพื่อทำกิจกรรมตรงนี้เพื่อทำให้สังคมของเราน่าอยู่ยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะผ่านทางด้านศิลปก็ดี ด้านการเกษตรก็ดี อะไรก็ดี อันไหนก็ได้แล้วแต่ที่มันเกิดประโยชน์แก่สังคมควรจะทำเพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

สัมภาษณ์คณะทำงานภาคประชาชนคนที่ 5

คำถาม ในฐานะที่ท่านเป็นคณะทำงานภาคประชาชน ท่านมีความรู้สึก/ความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมครั้งนี้

คำตอบ ก็รู้สึกเป็นสิ่งที่ประทับใจมาก แล้วก็ก็เป็นแนวคิดที่ดี แล้วก็น่าจะทำต่อไป เพราะว่าเป็นเรื่องของระหว่างสมอง โดยเฉพาะเลยนะ ทำให้คนมีความสุข ทำงานด้วยมือ ทำงานด้วยใจ แล้วก็มีคนประทับใจ แล้วก็ทำให้เราอารมณ์เบิกบาน ทำให้อยู่อย่างมีความสุขหวังไม่ว่าจะเป็นผู้ทำหรือผู้ที่มาร่วมกิจกรรม ผู้จัดก็ดี หรือผู้ที่ถูกให้มาร่วมกิจกรรมเนี่ย ทุกฝ่ายได้หมด มีแต่ได้ เป็นเรื่องที่ดีมากอยากจะให้ทำเรื่อยๆ ก็ให้ปรับไปเรื่อยๆ ให้ทำทุกปี แต่ว่าหาข้อจุดอ่อนแล้วก็ค่อยเติมต่อไปเรื่อยๆ และพยายามดึงคนมาช่วยกันทำเยอะๆ ให้สร้างกระแสแล้วก็ช่วยกันป่าวประกาศเชิญชวนคนให้มาให้ความสนใจทางนี้ เห็นว่ากลุ่มนี้มีความสำคัญมากเลยตราบไคที่สังคมไทยยังมีการตีตรา กฎหมายในเรื่องของมาแล้วขับไม่ห้ามอย่างเด็ดขาด ยังใช้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทำให้มีคนเมาสุราแล้วขับรถทำให้เกิด

ปัญหาตามมาก็คือ อีกกลุ่มคนที่พิการ ดังนั้นเราต้องเติมเต็มให้เขา เราก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะเติมเต็มให้เค้าได้ 100 เปอร์เซ็นต์ แต่คงจะดีกว่าไม่ทำอะไรสักอย่างเลย ดังนั้นเราจึงควรรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน เขาก็เป็นเพื่อนเรา เป็นเพื่อนมนุษย์ของเรา เราคงต้องประคองเขาไปให้ดีที่สุด ก็อยากให้อัดต่อไปเรื่อยๆ

คณะทำงานภาคประชาชนคนที่ 6

คำถาม ในฐานะที่ท่านเป็นคณะทำงานภาคประชาชน ท่านมีความรู้สึก/ความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมครั้งนี้

คำตอบ คิดว่าการจัดกิจกรรมในครั้งนี้เป็นเรื่องที่ดีและน่าชื่นชม เพราะว่า ทำให้น้องๆ ได้เรียนรู้การใช้ศิลปะ ได้วาดรูป อย่างน้อยได้เกิดความสุขใจแล้วนะค่ะ อย่างที่สองคือได้เรียนกับคนที่รู้จริงและอยู่ในวัยเดียวกัน เพราะฉะนั้นน่าจะเป็นกิจกรรมที่ทำให้มีการดำเนินสานต่อไป ในเรื่องรูปแบบของการจัดกิจกรรมคืออยู่แล้ว เรื่องอุปกรณ์คืออยู่แล้วเพราะว่าใช้สีของศิลปินกร ส่วนข้อเสนอแนะคงเรื่องของสถานที่ คนกลุ่มนี้จริงๆ แล้วความคิดสร้างสรรค์จินตนาการเรียกได้ว่าไม่ต่างอะไรจากคนปกติเลย แต่ว่าเขาอาจจะมีเงื่อนไขข้อจำกัดอะไรบางอย่างในเรื่องของการเดินทางก็ดี เรื่องห้องน้ำก็ดี มันอาจจะไม่เอื้อต่อน้องๆ กลุ่มนี้ คราวหน้าอาจจะต้องพิจารณาเรื่องของการจัดสถานที่ สมมุติว่าไปที่ที่มีมันกว้างกว่านี้ ก็จะสะดวกกับกลุ่มของเขามากกว่านี้ ก็อาจจะทำกิจกรรมได้เพิ่มขึ้นกว่า และน่าจะมีข้างตั้งรูปเพื่อที่ให้แต่ละคนสามารถที่จะทำงานได้ แล้วก็โชว์ผลงานก็จะเห็นกัน มันอาจจะเป็นบรรยากาศของการสร้างงานศิลปะที่ดูแบบอบอุ่นแล้วก็ดูก็เป็นกันเองมากขึ้นนะค่ะ แล้วก็ดูเป็นศิลปะมากขึ้น

สัมภาษณ์สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

คำถาม จะวาดอะไรเอ่ย จะวาดดอกไม้ไหม๊ยยั๊ยะ

คำตอบ หนูวาดรูปไม่เป็น

คำถาม เคยมีพื้นฐานมาก่อนมั๊ยะ ยังไม่เคยวาดเลย

คำตอบ เคยแต่ว่าลูกสาวเอามาให้นั่งวาด นั่งเล่นกันธรรมดาณะค่ะ

คำถาม นี่ขนาดวาดครั้งแรกนะเนี่ย เป็นขี้ขี้บั้งค่ะที่มาโครงการศิลปะเพื่อสุขภาพในวันนี้

คำตอบ ชอบ ค่ะ ชอบ

คำถาม ถ้าเกิดจัดโครงการแนวนี้้อีก หรือแนวศิลปะอื่นๆจะเข้าร่วมโครงการอีกมั๊ยะ

คำตอบ อยากค่ะ

คำถาม คิดว่าได้อะไรไปจากโครงการบ้างมั๊ยะ

คำตอบ ได้

คำถาม อยากให้บอกความรู้สึก

คำตอบ มันเพลินค่ะ ได้ระบาย ได้อะไรอย่างนี้ค่ะ เป็นไปได้วันนี้อยากจะพาลูกสาวมาด้วยนะ ค่ะแต่หนูคิดว่าคงพามาไม่ได้ แต่มาเห็นสถานที่แล้ว เอ๊ ต้องพามา

คำถาม พามาได้ ต้องไว้ก่อน ถามท่านนี้บ้างเป็นนัยคอนเซปวันนี้จะวาดอะไรเอ่ย

คำตอบ คิดถึงแม่

คำถาม คิดถึงแม่นะคะ แล้วอะไรอีก

คำตอบ คิดถึงแม่ขึ้นมาตามันก็ไหล

คำตอบ ก็ตรงตัวหนังสือเลยครับผม

คำถาม คิดว่างานจัดวันนี้เป็นอย่างไรบ้าง

คำตอบ ดีครับ ไม่เคย ไม่เคยเข้าถึงงานศิลปะ

คำถาม ยังไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับงานศิลปะเลยใช่ไหมคะ

คำตอบ ไม่เคย

คำถาม แล้วเคยมีพื้นฐานทางศิลปะบ้างมั๊ยคะ

คำตอบ ไม่มี นี่เป็นครั้งแรก

คำถาม แล้วก็คิดว่าถ้ามหาวิทยาลัยเค้าจัดกิจกรรมในแนวนี้อีก อยากจะเข้าร่วมมั๊ยคะ

คำตอบ ดีครับ เข้าร่วมครับ

คำถาม แล้วมีข้อเสนอแนะคิดเห็นอยากให้เราจัดอะไรบ้างมั๊ย ให้เราจัดอะไรให้อีก

คำตอบ อยากให้ผู้พิการ ได้มารู้จักงานศิลปะอย่างนี้ ได้มาร่วมกิจกรรมเยอะๆ อีกมากมาย อีกทั้ง ประเทศเลย คือ ทั่วๆ ทั่วถึงกัน

สัมภาษณ์นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

คำถาม รู้สึกอย่างไรบ้างที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้

คำตอบ ก็ดีใจครับ ได้ข่าวอย่างนี้ ก็นานๆ ที่จะมีโอกาสสักครั้งที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับคน ภายนอกและคนที่อยากเรียนศิลปะ

คำถาม อยู่ที่ศิลปากรปีไหนคะ

คำตอบ ปี 4 ครับ

คำถาม เรียนอยู่ภาควิชาจิตรกรรมหรือเปล่า

คำตอบ Paint ครับผม

คำถาม เป็นยังไงบ้างที่ได้สัมผัสและก็ได้สอน เอาเลยสอนไปด้วยเลยก็ได้ สัมภาษณ์แล้วสอนได้

คำตอบ ในมุมมองของเราเนี่ย คนเราเกิดมาแล้วก็ต้องแสวงหาต้องการเติมเต็มชีวิต ยิ่งรู้สึกว่าจะเกิดมาอยากมีคุณค่า และทุกคนก็เกิดมาพร้อมกับความลำบากอยู่แล้ว ความสุข ความทุกข์ ความอะไรก็ตาม เกิดมาพร้อมสิ่งนี้ แต่บางคนก็ขวนขวายหาความสุขใหม่ให้กับตัวเอง

เพื่อที่อยู่ในสังคมแบบมีความสุข ศิลปะก็เป็นส่วนหนึ่ง ส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างเติมเต็ม
ชีวิตของคน

คำถาม แล้วเราก็มีได้โอกาสแชร์ความสุขให้กับคนอื่นด้วย

คำตอบ เราก็ชอบศิลปะตอนเด็กๆ เวลาเราอยากทำอะไรสักอย่าง เราลอกเลียนแบบธรรมชาติเรา
ทำศิลปะได้วาดรูปอะไร จะมีความสุข เราก็คิดว่าถ้าคนเห็นเราทำเค้ารู้ว่าวิธีทำ ทำอย่างไร
เค้าก็มีความสุขไปด้วย แต่ถ้าเค้าคิดว่าอยากทำ แต่มันทำไม่ได้ มันยาก แต่ไม่มีคนแนะเขา
ถ้ามีคนแนะช่วยชี้ จะรู้สึกลื่นไหลทำได้ นี่เป็นเทคนิควิธีการ

บทที่ 3

ประมวลภาพกิจกรรม

โครงการ “การใช้ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน”

(ครั้งที่ 1 : วันที่ 12 สิงหาคม 2552)

รศ.ดร.พิฑูร ตรีวิจิตรเกษม
คณะกรรมการภาคประชาชน เป็นประธาน
กล่าวนำถวายพระพร 12 สิงหาคมหาราชินี

เปิดโครงการด้วยการสร้างสรรค์ตราสัญลักษณ์
พระนามย่อ “สก”

นายเจตนา จิตรพันธ์ คณะทำงานภาคประชาชน

รศ.ดร.เรณู เวชรัชต์พิมล
รองอธิการบดี (ประกันคุณภาพการศึกษา)

อาจารย์พรสวรรค์ อัมรานนท์
รองอธิการบดี (กิจการนักศึกษา)

อาจารย์ วันชัย เจ็อบุญ
รองอธิการบดี (เพชรบุรี)

คณะกรรมการภาคประชาชนเข็นรจเข็น
เพื่อใหห่เข็นผู้พิการ ได้มีส่วนร่วมในพิธิเป็ด

คณะกรรมการภาคประชาชนเข็นรจเข็น
เพื่อใหห่เข็นผู้พิการ ได้มีส่วนร่วมในพิธิเป็ด

คณะกรรมการภาคประชาชนเข็นรจเข็น
เพื่อใหห่เข็นผู้พิการ ได้มีส่วนร่วมในพิธิเป็ด

นักศึษาคณะจึตรกรรมาฯ เข็นรจเข็น
เพื่อใหห่เข็นผู้พิการ ได้มีส่วนร่วมในพิธิเป็ด

ระบายสึตราสัญลักษณ์พระนามย่อ “สก”

นักศึษาคณะจึตรกรรมาฯ เข็นรจเข็น
เพื่อใหห่เข็นผู้พิการ ได้มีส่วนร่วมในพิธิเป็ด

จึกรรมนันทนการ โดย ผศ.เฉลิมพล ดาวเร็อง
คณะกรรมการภาคประชาชน

สมาชิกเร็อขายเข็นมาไม่ขับสนุกกับเกม
นันทนการ

วิทยากร : อาจารย์ทรงไชย บัวชุม

สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับฯ ฝึงบรยาย
เกี่ยวกับกระบวนการทำงานศิลปะ

สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับฯ ฝึงบรยาย
เกี่ยวกับกระบวนการทำงานศิลปะ

สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับฯ ฝึงบรยาย
เกี่ยวกับกระบวนการทำงานศิลปะ

วิทยากร : อาจารย์ทรงไชย บัวชุม

นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ เตรียมอุปกรณ์
ทำงานศิลปะให้แก่เหยื่อเมาไม่ขับ

คณะทำงานภาคประชาชนสร้างสรรค์งานศิลปะ
บนเสื้อยืดและกระเป๋าผ้า

ผู้พิการเหยื่อเมาไม่ขับฯ สร้างสรรค์งานศิลปะ
บนเสื้อยืดและกระเป๋าผ้า

ผู้พิการหือเมาไม่ขับสร้างสรรรคงานศิลปะบนเสื้อยืดและกระเป่าผ้า

นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ เป็นพี่เลี้ยงถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศิลปะแก่ผู้พิการหือเมาไม่ขับ

ผู้พิการหือเมาไม่ขับมีความสุขกับกิจกรรมศิลปะ

ผู้พิการหือเมาไม่ขับสร้างสรรรคงานศิลปะบนเสื้อยืดและกระเป่าผ้า

ผู้พิการหือเมาไม่ขับสร้างสรรรคงานศิลปะบนเสื้อยืดและกระเป่าผ้า

ผลงานสรรรคของผู้พิการหือเมาไม่ขับ

นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ เป็นพี่เลี้ยงถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศิลปะแก่ผู้พิการหือเมาไม่ขับ

ผู้พิการเชื่อมั่นไม่จับสร้างสรรค์งานศิลปะบนเสื้อยืดและกระเป๋าผ้า

นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ เป็นที่เลี้ยงถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศิลปะแก่ผู้พิการหือเมาไม่จับ

ผลงานสร้างสรรค์ของผู้พิการหือเมาไม่จับ

ผลงานสร้างสรรค์ของผู้พิการหือเมาไม่จับ

หลังจากสร้างสรร่งงานศิลปะเสร็จแล้ว
วิทยกรแนะนำองค์ความรู้เพิ่มเติม

หลังจากสร้างสรร่งงานศิลปะเสร็จแล้ว
วิทยกรแนะนำองค์ความรู้เพิ่มเติม

ไซโย ได้รับความรู้พื้นฐานด้านศิลปะ
มีความสุขในการใช้ความรู้ทางศิลปะทำกิจกรรม
และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน ได้ด้วย

ถ่ายรูปหมู่ร่วมกัน
และสัญญาว่า
จะพบกันอีกในกิจกรรมครั้งต่อไป

ภาคผนวก

รายนามผู้เข้าร่วมโครงการ

1.	รศ. ดร.เรณู เวชรัชต์พิมล	รองอธิการบดี (ประกันคุณภาพการศึกษา)
2.	อาจารย์ พรสวรรค์ อัมรานนท์	รองอธิการบดี (กิจการนักศึกษา)
3.	อาจารย์ วันชัย เจือบุญ	รองอธิการบดี (เพชรบุรี)
4.	รศ.ทินกร กายรสสุวรรณ	วิทยาการ ผู้ช่วยอธิการบดี กิจการนักศึกษา วังท่าพระ
5.	อาจารย์ทรงไชย บัวชุม	วิทยาการ รองคณบดี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
6.	ผศ.นาวิน เปียคกลาง	วิทยาการ หัวหน้าภาควิชาจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
7.	รศ.ดร.พิฑูร ตรีวิจิตรเกษม	คณะทำงานภาคประชาชนฯ
8.	นายเจตนา จิตรพันธ์	คณะทำงานภาคประชาชนฯ
9.	นายเสริมคุณ คุณาวงศ์ (ส่งตัวแทนมา) คือ คุณศุภনীวรรณ ทันธิณา	คณะทำงานภาคประชาชนฯ
10.	จำเอกเขียน สร้อยสม	คณะทำงานภาคประชาชนฯ
11.	ผศ.เฉลิมพล ดาวเรือง	คณะทำงานภาคประชาชนฯ
12.	รัฐธรรมนูญ สอนรักษ์	คณะทำงานภาคประชาชนฯ
13.	นางสาวฉัตรระพี แยมเกษร	คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
14.	นางสาวมลฤดี ประชุม	คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
15.	นางสายสมร สุระแสง	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
16.	นางเปศล บวรศักดิ์ถาวร	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
17.	นางสาวอัญชญา คล่องไชยชน	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
18.	นางสาวสุวรรณี ฮั่วจั่น	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
19.	นางสาวสาวิตตรี ศิลประเสริฐ	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
20.	นางสาวนิศารัตน์ เวชประพันธ์	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
21.	นางสาววิราภรณ์ พริ้งรักษา	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
22.	นางสาววรรณนา ศิลประเสริฐ	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา

23. นายพลากร อุษัทับโพธิ์	กองกลาง
24. นางสาวพนารัตน์ ปลื้มพิทักษ์สกุล	กองกลาง
25. คุณประสม สุขแสวง	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
26. คุณจุฑาภรณ์ ภาวภูตานนท์	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ มีผู้ติดตาม
27. คุณสุกัญญา ธานีคำ	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ มีผู้ติดตาม
28. คุณวรพล กุลพิศาล	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
29. นายคนัย ศิริวัฒนา	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
30. นายศักดิ์ดา บุญสุขศรี	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
31. คุณอรุณวดี ลิ้มอังกูร	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ มีผู้ติดตาม
32. คุณภพต์ เทภายิต	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
33. คุณรสสุคนธ์ ธาจำปา	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
34. คุณสุขสันต์ พรหมบุตร	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
35. คุณเอกราช เพชรปัญญา	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
36. คุณสันห์ สอนรักษ์	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
37. คุณเอกลักษณ์ ชูพลสัตย์	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
38. คุณกวิน วงศ์แห่งมิตร	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
39. คุณวัลลภ ชมฉ่ำ	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
40. คุณป๋วยรงค์ หล้าเพชร	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
41. คุณสุริย์ มირทัย	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
42. คุณฤติพร เพลา	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ มีผู้ติดตาม
43. คุณอรชนา ทาทอง	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ มีผู้ติดตาม
44. คุณขวัญตา หมอกโพธิ์	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
45. คุณธิดารัตน์ ดวงไทย	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
46. คุณยุพารัตน์ อุประเสริฐ	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
47. คุณอภิสิทธิ์ นามเจริญ	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ มีผู้ติดตาม
48. คุณไชฮั่ว แซ่เจ็ก	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ

49. คุณอำพล เพิกแย้ม	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ มีผู้ติดตาม
50. คุณกิตติพงษ์ อาจหาญ	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
51. คุณอภิบุรณ์ บุญศักดิ์	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
52. คุณจิตราภา เชียงอึ้ง	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
53. คุณชลธิชา จันทร์ขอนแก่น	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
54. คุณชุมพล นวลี	สมาชิกเครือข่ายเหยื่อเมาไม่ขับ
55. พิมพ์ สุขสวัสดิ์	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
56. สุริยาพร สร้อยสม	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
57. พัชพร มีเฉลา	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
58. คาลัด หงษ์ชาติ	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
59. ธัญชดา สุภาดวง	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
60. พิษานันท์ สอนเย็น	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
61. สันติพัฒน์ ชมภูรัตน์	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
62. เกษมสันต์ ยอดสง่า	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
63. ชญานัฐ ประไทย	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
64. ธนวัฒน์ พรหมสุข	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
65. ประพัฒน์ ทวีชาติ	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
66. นายสิริชัย ไหมมูล	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
67. ศุภฤทธิ ปรีอรุณฉาย	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
68. ภูซงค์ ขานรัมย์	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
69. ลีปกร อุปมา	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
70. ไพศาล ถึงธรรม	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
71. ตันติกร โนยกอง	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
72. สุขวุฒิ อนุภาย	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
73. เนตรทิพย์ ทองศรี	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
74. จิรนนท์ จุลบท	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
75. มกรา จันทร์หทัย	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
76. มรุต มากขาว	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
77. วิเศษชัย ทองพูล	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
78. อรรถกร จบศรี	นักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

